

اثر عصاره آبی ریشه زرشک زرافشانی بر تغییرات قند و انسولین خون و مورفولوژی پانکراس در موش‌های صحرایی دیابتی شده با استرپتوزوتوسین

حسین اشرف^۱, فرشته خانشی^{۲*}, زهرا قلی‌پور^۳, فیروزه غلامپور^۴, صمد زارع^۵

تاریخ دریافت ۱۳۹۲/۰۶/۰۳ تاریخ پذیرش ۱۳۹۲/۰۸/۰۶

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: اثربخشی گیاهان دارای خواص آنتی‌اکسیدانی در بهبود بیماری دیابت شناخته شده است و از آنجا که عصاره ریشه زرشک نیز دارای خواص آنتی‌اکسیدانی می‌باشد لذا در این مطالعه اثر عصاره آبی ریشه زرشک زرافشانی بر متابولیسم کربوهیدرات و مورفولوژی پانکراس در موش‌های صحرایی دیابتی شده با استرپتوزوتوسین بررسی شد.

مواد و روش‌ها: پس از دیابتی کردن موش‌های صحرایی با استرپتوزوتوسین، موش‌ها به پنج گروه تقسیم شدند. گروه اول کنترل سالم، گروه دوم سالم تحت تیمار با ریشه زرشک (۵۰۰ mg/kg/bw)، گروه سوم کنترل دیابتی و دو گروه از موش‌های دیابتی به ترتیب عصاره ریشه زرشک (۵۰ mg/kg/bw) و گلیبن کلامید (۵,۰ mg/kg/bw) به مدت ۶ هفته به روش گاؤز معده دریافت کردند. بعد از اتمام دوره تیمار خون گیری انجام و سطح سرمی گلوکز به روش اسپکتروفوتومتری و انسولین به روش الایزا سنجش شد. پس از تهیه مقاطع بافتی از پانکراس و رنگ‌آمیزی H&E مطالعات بافتی با میکروسکوپ نوری صورت گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که عصاره‌ی ریشه زرشک با دوز (۵۰۰ mg/kg/bw)، کاهش معنی‌داری ($P \leq 0.01$) در گلوکز سرم و افزایش معنی‌داری ($P \leq 0.01$) در انسولین سرم نسبت به گروه دیابتی ایجاد کرده است، همچنین توانسته میانگین قطر و تعداد جزایر به طور معنی‌داری افزایش دهد ($P \leq 0.05$).

نتیجه گیری: عصاره ریشه زرشک اثر هایپوگلیسمی خود را از طریق بهبود جزایر پانکراس و افزایش سطح سرمی انسولین انجام می‌دهد.

کلید واژه‌ها: زرشک، استرپتوزوتوسین، پانکراس، انسولین، هایپوگلیسمیک

مجله پژوهشی ارومیه، دوره بیست و چهارم، شماره دهم، ص ۷۹۱-۷۹۹، دی ۱۳۹۲

آدرس مکاتبه: ارومیه، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، تلفن: ۰۹۱۴۳۸۹۵۷۹۲

Email: f.khaneshi@yahoo.com

صرف گیاهان دارویی خطر بروز بیماری‌های مزمن مثل دیابت را کاهش می‌دهد (۳). اما تنها تعداد اندکی از آن‌ها مورد بررسی دقیق علمی قرار گرفته است (۴). به عنوان مثال عصاره آویشن دارای اثرات ترمیمی بر سلول‌های بتای پانکراس در رت‌های دیابتی بوده است (۵)، همچنین گزارش شده است که مصرف دانه هویج اثرات مطلوبی در پیش گیری هیپرگلایسمیک و تغییرات بافت پانکراس بر موش‌های دیابتی در جریان بیماری دیابت دارد (۶). این تحقیق روی Berberis Integerrima (berberidaceae) که با نام محلی زرشک زرافشان شناخته می‌شود (۷)، مطالعه شد.

مقدمه

دیابت شیرین امروزه یکی از عوامل مرگ و میر در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران محسوب می‌شود. لذا کنترل قند خون برای به تأخیر انداختن مشکلات ناشی از دیابت و بهبود وضع بیماران دیابتی اهمیت کلیدی دارد (۱). گلیبن کلامید یکی از داروهایی است که برای درمان دیابت نوع یک و دو بکار می‌رود. این دارو باعث افزایش کلسیم درون سلولی شده و مهار کانال‌های پتانسیم حساس به ATP باعث تحیریک سلول‌های بتا و افزایش ترشح انسولین می‌شود (۲). گزارشات زیادی نشان می‌دهد که

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

^۲ کارشناسی ارشد بافت و جنبه شناسی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران (تویسته مسئول)

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد بافت و جنبه شناسی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

^۴ استادیار فیزیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شیراز، ایران

^۵ استاد بیوسیستماتیک جانوری، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

دیابتی کردن موش‌های صحرایی ۶۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن بود که پس از حل کردن در بافر سیترات (PH=۴/۵) به صورت داخل صفاقی به آن‌ها تزریق گردید (۱۵). در صورتی که ۷ روز پس از تزریق استرپتوزوتوسین غلظت گلوکز کماکان بالاتر از ۳۰۰ mg/dl بود، حیوان دیابتیک در نظر گرفته شد (۱۶). با استفاده از گلوكومتر (On Call EZ,SD,USA) میزان قند خون آن‌ها اندازه‌گیری شد. مطالعه‌ی حاضر از نوع تجربی آزمایشگاهی بوده و در خانه‌ی حیوانات گروه زیست‌شناسی دانشگاه ارومیه انجام گرفت.

گروه‌بندی حیوانات: موش‌ها به طور تصادفی به پنج گروه هشت‌تایی تقسیم شدند: گروه اول (کنترل) شامل موش‌های صحرایی سالم، گروه دوم نرمال + زرشک (B) که عصاره‌ی ریشه زرشک را با دوز ۵۰۰ mg/kg/bw ۵۰۰ روزانه به مدت ۶ هفته دریافت کردند، گروه سوم موش‌های دیابتی که ۶۵ میلی‌گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن STZ به صورت درون صفاقی دریافت کردند، گروه چهارم دیابتی + زرشک (D+B) که عصاره‌ی ریشه زرشک را با دوز ۵۰۰ mg/kg/bw به مدت شش هفته دریافت نمودند و پنجم گروه دیابتی+گلابین کلامید (D+G) که به مدت شش هفته داروی استاندارد گلابین کلامید (ساخت شرکت پخش دارو) دریافت کردند. روش تجویز عصاره و داروی استاندارد با استفاده از دستگاه گاواز معدی و دوره آزمایش برای هر موش شش هفته بود. پس از اتمام دوره‌ی تیمار بلافصله بعد از باز نمودن قفسه سینه خون‌گیری از قلب انجام شده به لوله‌هایی حاوی هپارین منتقل شد و پس از سانتریفیوژ با دور ۳۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سرم آن‌ها جدا و در دمای ۲۰ - درجه‌ی سانتی‌گراد نگهداری شدند. اندازه‌گیری گلوکز با استفاده از کیت مربوطه به روش اسپکتروفوتومتری (Japan Unico 1200) و اندازه‌گیری انسولین نیز توسط کیت مربوطه (ELIZA, Drug, Germany) به روشنایی ایزرا اندازه‌گیری شد.

بررسی بافتی: پس از آسان کشی موش‌ها، بافت پانکراس را جدا نموده و به منظور تثبیت به ظروف حاوی فرمالین ۱۰٪ انتقال داده شدند پس از تشییت نمونه‌ها و تهییه مقاطع بافتی ۵ میکرون توسط میکروتوم رنگ آمیزی با همان توکسیلین-ائوزین انجام گرفت و با میکروسکوپ نوری مطالعه و بررسی شدند. از فاکتورهای کیفی کاهش تعداد و سایز جزایر و آتروفی سلول‌های جزایر مورد بررسی قرار گرفت.

برای اندازه‌گیری قطر جزایر لانگرهانس از فاکتورهای کمی از هر لام ۵ جزیره را انتخاب و با استفاده از میکروسکوپ گراتیکولدار در بزرگ نمایی $400\times$ قطر کوچک و بزرگ هر جزیره را بر حسب میکرومتر تعیین و با قرار دادن اندازه‌ها در فرمول

گزارش شده است از ریشه، پوست و ساقه‌ی آن، آلالوئیدهای گوناگونی به دست آمده که مهم‌ترین آن‌ها بربین می‌باشد و این ماده دارای خاصیت آنتی‌اکسیدانی است (۹). همچنین طی بررسی دیگری اثبات شده است که عصاره‌ی زرشک به علت داشتن مواد الکالوئیدی اثر ضد التهابی دارد (۸). طبق تحقیقات انجام یافته ریشه زرشک به عنوان کاهنده فشارخون نیز اعلام شده است (۱۰). دوگرل^۱ و همکارانش در سال ۲۰۰۵ با مطالعه خود بر ماده بربین موجود در زرشک در یافتند که این گیاه در کاهش چربی خون اثرات مشتبی دارد (۱۱). طی تحقیقات ارائه شده می‌توان از میوه زرشک به عنوان کاهنده فشار خون بهره برد (۱۲). بنابراین، از آن جا که عصاره‌ی ریشه‌ی زرشک دارای ترکیبات آنتی‌اکسیدانی است، بنابراین می‌تواند متابولیت‌های فعال و رادیکال‌های آزاد را از بین ببرد. با توجه به نقش اثبات شده‌ی خاصیت آنتی‌اکسیدانی (۱۲) و آنتی‌هیپرگلیسمیک (۱۳) آلالوئیدهای موجود در ریشه زرشک، این مطالعه به بررسی اثر عصاره آبی ریشه زرشک زرافشانی بر متابولیسم قند، انسولین خون و مورفوژوژی پانکراس در موش‌های صحرایی دیابتی شده با استرپتوزوتوسین پرداخت.

مواد و روش‌ها

تهییه گیاه و عصاره‌گیری: نمونه‌های وحشی ریشه زرشک از حومه شهرستان بوتان واقع در استان فارس جمع‌آوری شده و توسط گیاه‌شناسان گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه ارومیه مورد بررسی و تایید قرار گرفت. ریشه‌ها بعد از شسته شدن در آب سرد بلافصله در سایه خشک شدند و پس از پودر کردن ریشه‌ها به مدت ۷۲ ساعت در آب مقطر (۱۵۰ گرم در ۵۰۰ میلی لیتر آب مقطر) خیسانده و توسط یک همزن شیشه‌ای هر ۸ ساعت یکبار هم زده شد. پس از ۷۲ ساعت عصاره آبی خالص را صاف و تقطیل کرده (۱۴) و با اضافه کردن سرم فیزیولوژیک به وزن مشخصی از عصاره، غلظت‌های مورد نظر تهییه گردید.

حیوانات: در این مطالعه از ۴۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با وزن متوسط ۲۲۰ تا ۱۸۰ گرم که از مرکز نگهداری حیوانات آزمایشگاهی تهییه شده بود، استفاده شد. حیوانات در اتفاقی با حرارت $24\pm2^{\circ}\text{C}$ و تحت شرایط نوری ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. رژیم غذایی معمولی (بیلت) در اختیار موش‌ها قرار داشت.

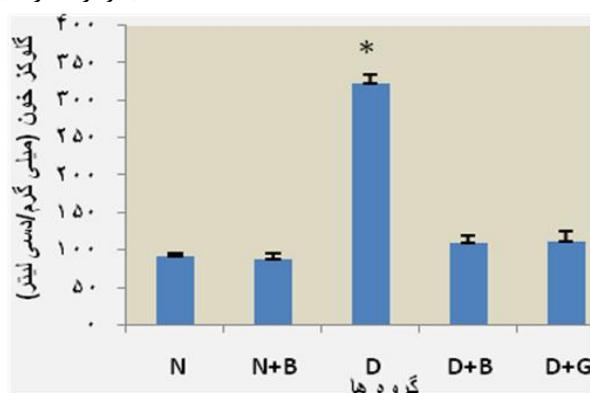
الای ایزای: برای ایجاد دیابت نوع ۱ از استرپتوزوتوسین خریداری شده (Sigma, ST. Louis, MO, USA) از شرکت سیگمای آمریکا استفاده شد. دوز داروی به کار برده شده برای

^۱ Doggrell

با یکدیگر متفاوت هستند، استفاده شد و نمودارها با نرم افزار Excel ویراست ۲۰۰۷ رسم شدند.

یافته‌ها

سطح سرمی گلوكز در گروه کنترل دیابتی در مقایسه با سایر گروه‌ها افزایش معنی دار ($P \leq 0.01$) نشان داد. هیچ گونه اختلاف معنی داری بین گروه دیابتی تیمارشده با عصاره ریشه زرشک، گروه‌های کنترل سالم، کنترل سالم تحت درمان و گلیبن کلامید مشاهده نشد (نمودار شماره ۱).

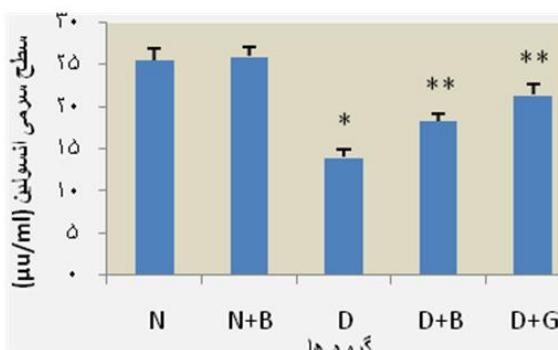
نمودار ۱- بررسی سطح سرمی گلوكز در گروه‌های مختلف (n=6).

*: نشان دهنده اختلاف معنی دار با سایر گروه‌ها.

N = نرمال، N+B = نرمال + زرشک، D = دیابتی، D+B = دیابتی + زرشک، D+G = دیابتی + گلی بن کلامید

تیمار شده با عصاره ریشه زرشک نیز سطح سرمی انسولین افزایش معنی دار ($P \leq 0.05$) نسبت به گروه دیابتی نشان داد اما نسبت به گروه کنترل نرمال، کنترل تحت تیمار و دیابتی تیمار شده با گلیبن کلامید هنوز کاهش معنی دار ($P \leq 0.05$) نشان می دهد (نمودار شماره ۲).

سطح سرمی انسولین در گروه کنترل دیابتی در مقایسه با گروه کنترل سالم و کنترل تحت تیمار به طور معنی دار کاهش (P≤0.01) یافته است و در گروه تیمار شده با گلیبن کلامید در مقایسه با گروه کنترل دیابتی به طور معنی دار ($P \leq 0.05$) افزایش معنی دار نشان داد در حالی که نسبت به گروه کنترل سالم و کنترل تحت درمان کاهش معنی داری مشاهده گردید. در گروه

نمودار ۲- بررسی سطح سرمی انسولین در گروه‌های مختلف (n=6).

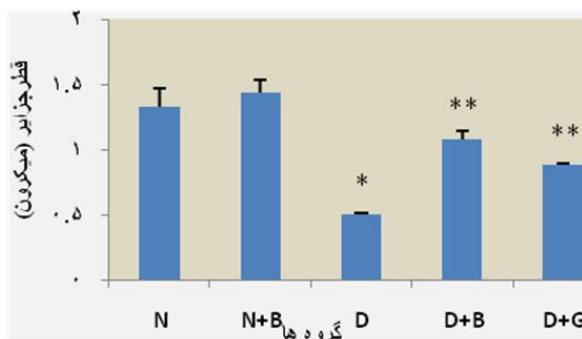
*: نشان دهنده اختلاف معنی دار با گروه کنترل نرمال و کنترل تحت تیمار.

**: نشان دهنده اختلاف معنی دار با سایر گروه‌ها.

N = نرمال، N+B = نرمال + زرشک، D = دیابتی، D+B = دیابتی + زرشک، D+G = دیابتی + گلی بن کلامید

گلیبین کلامید نیز قطر جزایر افزایش معنی دار ($P \leq 0.05$) نسبت به دیابت نشان داد اما نسبت به گروه کنترل نرمال، کنترل تحت تیمار و دیابتی تحت تیمار با عصاره کاهش معنی دار ($P \leq 0.05$) نشان می دهد (نمودار شماره ۳).

قطر جزایر لانگرهانس در گروه کنترل دیابتی در مقایسه با گروه کنترل سالم و کنترل تحت تیمار به طور معنی دار کاهش ($P \leq 0.01$) یافته است و در گروه تیمار شده با عصاره ریشه زرشک در مقایسه با گروه کنترل دیابتی و تحت تیمار با گلیبین کلامید به طور معنی دار ($P \leq 0.05$) افزایش یافت و در گروه تیمار شده با

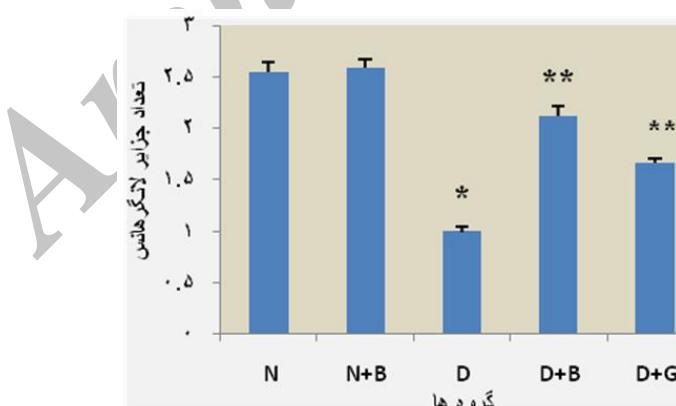

نمودار ۳- بررسی قطر جزایر لانگرهانس در گروههای مختلف (n=6).
 $(P \leq 0.01)$: نشان دهنده اختلاف معنی دار با گروه کنترل نرمال و کنترل تحت تیمار.
 $(P \leq 0.05)$: نشان دهنده اختلاف معنی دار با سایر گروهها.

N = نرمال، $N+B$ = نرمال + زرشک، D = دیابتی، $D+B$ = دیابتی + زرشک، $D+G$ = دیابتی + گلی بین کلامید

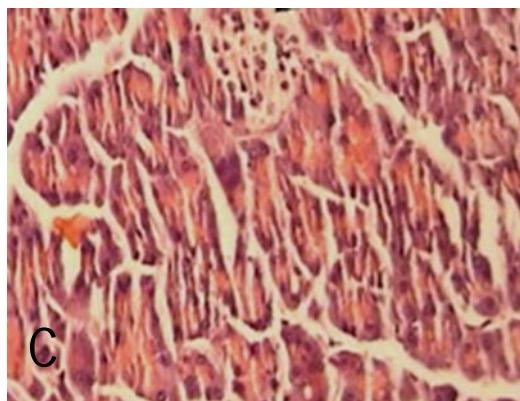
نیز هرچند تعداد جزایر نسبت به کنترل دیابتی افزایش معنی دار ($P \leq 0.05$) نشان داد اما نسبت به گروه کنترل نرمال، کنترل تحت تیمار و دیابتی تحت تیمار با عصاره هنوز کاهش معنی دار ($P \leq 0.05$) نشان می دهد (نمودار شماره ۴).

تعداد جزایر لانگرهانس در گروه کنترل دیابتی در مقایسه با گروه کنترل سالم و تحت تیمار با زرشک به طور معنی دار کاهش ($P \leq 0.01$) یافته است و در گروه تیمار شده با عصاره ریشه زرشک در مقایسه با کنترل دیابتی به طور معنی دار افزایش ($P \leq 0.05$) مشاهده گردید در حالی که در گروه تیمار شده با گلیبین کلامید

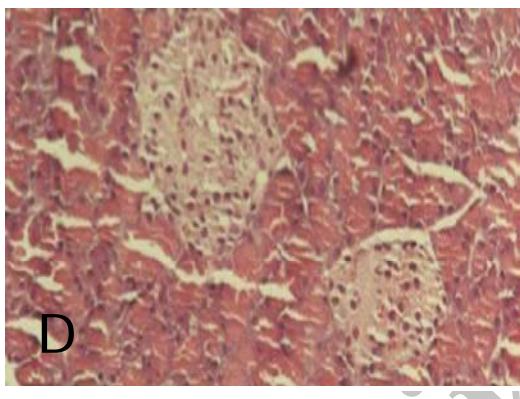

نمودار ۴- بررسی تعداد جزایر لانگرهانس در گروههای مختلف (n=6).
 $(P \leq 0.01)$: نشان دهنده اختلاف معنی دار با گروه کنترل نرمال و کنترل تحت تیمار.
 $(P \leq 0.05)$: نشان دهنده اختلاف معنی دار با سایر گروهها.

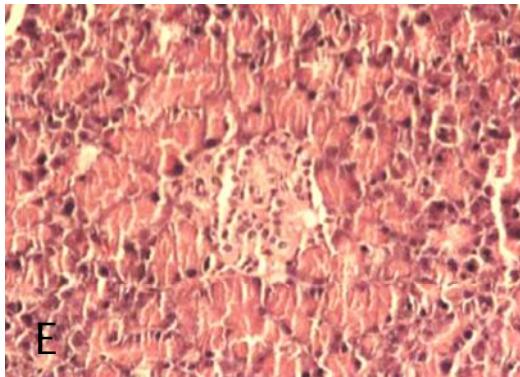
N = نرمال، $N+B$ = نرمال + زرشک، D = دیابتی، $D+B$ = دیابتی + زرشک، G = دیابتی + گلی بین کلامید

شکل C: برش عرضی از بافت پانکراس بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی هماتوکسیلین اثوزین در گروه کنترل دیابتی، در این گروه کاهش قطر و تعداد جزایر مشاهده شد، همچنین آتروفی و التهاب قابل مشاهده بود.

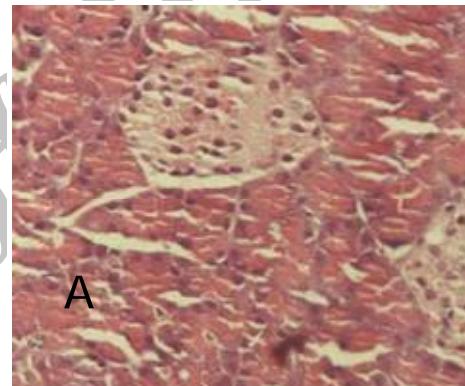
شکل D: برش عرضی از بافت پانکراس بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی هماتوکسیلین اثوزین در گروه کنترل تحت تیمار با عصاره ریشه زرشک، در این گروه افزایش قطر و تعداد جزایر مشاهده شد همچنین عصاره زرشک توانسته بود آثار التهاب را بهبود دهد.

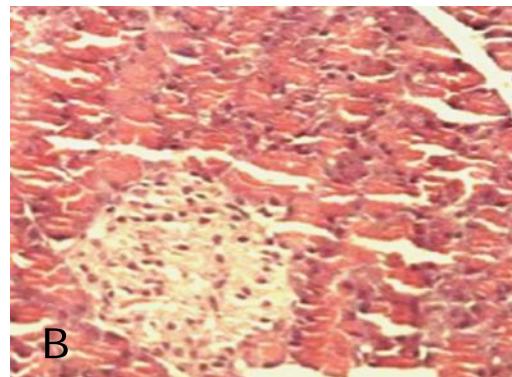
شکل E: برش عرضی از بافت پانکراس بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی هماتوکسیلین اثوزین در گروه تحت تیمار با گلیبين کلامید، در این گروه افزایش قطر و تعداد جزایر نسبت به گروه کنترل دیابتی قابل مشاهده بود.

بررسی و مطالعه اسلایدهای بافت پانکراس گروه نرمال و نرمال + زرشک نشان داد که اندازه جزایر بزرگ هستند و آثار التهاب و آتروفی در سلول‌های جزایر مشاهده نمی‌شود (شکل A). در گروه دیابتی از تعداد جزایر کاسته و آثار التهاب و آتروفی قابل مشاهده است (شکل C). در گروه دریافت کننده عصاره افزایش جزایر لانگرهانس و کاهش سلول‌های التهابی و آتروفی نسبت به کنترل دیابتی دیده می‌شود (شکل D). در گروه دریافت کننده گلی بن کلامید نیز تعداد جزایر نسبت به گروه تحت درمان با عصاره کمتر بوده و آثار آتروفی و التهاب نسبت به گروه دیابتی کاهش چشمگیری یافته است (شکل E). با توجه به نتایج بافتی، گروه تحت درمان با عصاره و گلیبن کلامید توانسته بود آثار تخریبی ناشی از دیابت را کاهش دهد.

برش عرضی از بافت پانکراس بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی هماتوکسیلین اثوزین

شکل A: برش عرضی از بافت پانکراس بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی هماتوکسیلین اثوزین در گروه کنترل نرمال که تعداد جزایر و قطر جزایر طبیعی بوده و آثار التهاب هم مشاهده نمی‌گردد.

شکل B: برش عرضی از بافت پانکراس بزرگنمایی $\times 400$ ، رنگ آمیزی هماتوکسیلین اثوزین در گروه کنترل تحت تیمار، در این گروه تعداد جزایر و قطرشان در حالت کاملاً طبیعی بودند و هیچگونه ضایعه خاصی دیده نمی‌شد.

بحث

بخش نتایج بیان شده، میزان گلوكز خون در گروه دیابتی در مقایسه با گروه کنترل افزایش معنی‌دار نشان داد. در گروه تیمار با عصاره‌ای ریشه زرشک و دارو میزان گلوكز خون در مقایسه با گروه کنترل دیابتی کاهش یافته است. بنابراین کاهش قند خون و افزایش قابل توجه انسولین نشانگر تاثیر عصاره‌ای زرشک بر ترمیم بافت پانکراس است. Xiu و همکارانش در سال ۲۰۰۱ در تحقیقات شان نشان داده‌اند که در بیماری دیابت تعداد و اندازه‌ی جزایر کاهش می‌یابد و سلول‌های جزایر دچار آتروفی می‌شوند. بنابراین هر عاملی که بتواند به جزایر لانگرهانس پانکراس آسیبی وارد کند منجر به کاهش یا فقدان انسولین در خون می‌شود که نتایج ما با یافته‌های ان‌ها سازگار است (۲۵). گونه‌های فعال اکسیژن به عنوان دخیل در تخریب و از بین بردن عملکرد سلول‌های بتا و مقاومت به انسولین اعلام شده است (۲۶). بنا به تحقیقات انجام شده زرشک منبعی غنی از آنتی‌اکسیدان‌هاست (۹). بنابراین سبب افزایش ترشح انسولین از سلول‌های بتای جزایر لانگرهانس می‌شود. از آنجایی که افزایش انسولین ارتباط مستقیم با فرآیند ترمیم جزایر پانکراس دارد (۲۷). لذا بهبود در قطر و تعداد جزایر در گروه‌های تحت تیمار با عصاره و افزایش انسولین بیانگر همین مطلب است. با بررسی دانه‌ی هویج بر موش‌های دیابتی دریافتند که عصاره‌ی متوالی هویج موجب افزایش ترشح انسولین و بهبود بافت پانکراس به ویژه جزایر آن می‌شود (۶). نتایج بدست آمده از یافته‌های مورفولوژیکی پانکراس در این تحقیق نشانگر آن است که در گروه دیابتی اندازه و تعداد جزایر در مقایسه با گروه تیمار شده با زرشک کاهش معنی‌داری یافته است. بنابراین در گروه تیمار شده با عصاره بهبود جزایر و افزایش قطر و اندازه‌ی آن‌ها به دلیل افزایش همانندسازی در سلول‌های جزایر پانکراس صورت می‌پذیرد.

نتیجه گیری

با استناد به نتایج می‌توان نتیجه گرفت که عصاره ریشه زرشک به وسیله قدرت آنتی‌اکسیدانی کالاولئیدهای خود با حذف رادیکال‌های آزاد، حفظ سلول‌های β باقی مانده پانکراس و افزایش ترشح انسولین اثر ترمیمی خود را بر بافت پانکراس اعمال می‌کند.

سپاسگزاری

بدین وسیله از معاونت پژوهشی و آموزشی دانشگاه ارومیه همچنین گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم که در تأمین بخشی از هزینه‌های این مطالعه یاری کردنده قدردانی می‌شود.

نتایج حاصل از تحقیق نشان داد که عصاره‌ای ریشه‌ی زرشک دارای اثرات هیپوگلیسمیک می‌باشد و این اثر خود را از طریق بهبود بافت پانکراس، افزایش تعداد جزایر و میانگین قطر جزایر و افزایش ترشح انسولین انجام می‌دهد. استفاده از استرپتوزوتوسین با تولید رادیکال‌های آزاد باعث ایجاد التهاب و تخریب سلول‌های بتای پانکراس می‌شود (۱۸). در این تحقیق نیز تخریب سلول‌های بتای پانکراس توسط استرپتوزوتوسین سبب کاهش سطح سرمی انسولین و در نتیجه هایپرگلایسمی شد (۱۹). ترکیبات آنتی‌اکسیدانی دارای نقش آنتی هایپرگلایسمیک هستند (۲۰). رادیکال‌های بسیار فعال کربونیوم ناشی از تخریب استرپتوزوتوسین نیز موجب افزایش تولید رادیکال‌های آزاد می‌شود که این ترکیبات می‌توانند بر اندوتلیوم مؤینه‌های جزایر پانکراس و تفكیک DNA هسته‌ای در سلول‌های بتا آثار مستقیم و غیرمستقیم اعمال نمایند (۲۱). گلین کلامید از طریق مکانیسم‌های مختلفی می‌تواند ترشح انسولین را افزایش دهد طبق تحقیقات انجام گرفته شده نحوه‌ی ترشح انسولین جزایر لانگرهانس با واسطه‌ی گلوكز از طریق رسپتورهای خود وارد سلول‌های جزایر لانگرهانس شده و پس از طی مسیر متابولیسمی گلیکولیز و چرخه‌ی کریس باعث بالارفتن نسبت ATP/ADP شده که این افزایش منجر به دیپلاریزاسیون غشاء می‌شود. نتیجه‌ی این امر بالارفتن غلظت کلسیم داخل سلولی است که منجر به اکزوسيتوز انسولین می‌گردد (۲۲). در این مطالعه تغییرات بافتی در پانکراس افراد دیابتی درمان نشده همتای تغییرات بافتی در پانکراس افراد دیابتی نوع یک می‌باشد. نفوذ سلول‌های التهابی به ویژه لنفوسيت‌ها می‌تواند نشانگر واکنش خودایمنی باشد که سبب از بین رفتان سلول‌های بتای پانکراس گردیده است (۲۳). از آنجا که عصاره‌ی ریشه‌ی زرشک حاوی عوامل فعل فارماکولوژی آکالوئیدی از جمله بربین می‌باشد (۸). شاید بتوان اظهار داشت که برخی از این ترکیبات تا حدودی بتوانند شدت واکنش‌های خودایمنی و فرایند التهاب را که منجر به نایبودی سلول‌های بتا می‌شوند کاهش داده بدين ترتیب از تخریب سلول‌های باقی مانده جلوگیری کند تا فرست کافی برای تکثیر این سلول‌ها و بازسازی جزایر فراهم شود. در مطالعه‌ی حاضر تخریب جزایر در رت‌های درمان شده تا حد زیادی کاهش یافته بود. بر اساس مطالعات و یافته‌های قبلی، حالت دیابتی القا شده توسط آلوکسان یا استرپتوزوتوسین در موش‌های صحرایی منجر به افزایش سطح گلوكز خون می‌شود که با نتایج حاصل از این تحقیق همخوانی دارد (۲۴). زیرا همان گونه که در

References:

1. Kar A, Choudhary BK, Bandyopadhyay NG.Preliminary studies on the inorganic constituentsof some indigenous hypoglycemic herbs on oral glucose tolerance test. *J Ethnopharmacol* 1999; 64(2): 179-84.
2. Eidi A, Eidi M, Esmaeili E. Antidiabetic effect of garlic (*Allium sativum L.*) in normal and streptozotocin-induced diabetic rats. *Phytomedicine* 2006;13(9-10):624-9.
3. Ugochukwu NH, Babady NE, Cobourne M, Gasset SR.The effect of *Gongronema latifolium* extracts on serum lipid profile and oxidative stress in hepatocytes of diabetic rats. *J Biosci* 2003; 28:1-5.
4. Lixm M. Protective effect of *Lycium barbarum* polysaccharides on streptozotocin-induced oxidative stress in rats. *Int J Biol Macromol* 2007; 40: 461-5.
5. Yagmaei P, Heydariyan A, Pour bahman N. Effects of restorative *Thymus vulgaris* extract On pancreatic beta cells in diabetic adult male Wistar rats. *J Med Islamic Azad Univ* 2010;21(3):162-7. (Persian)
6. Ranjbar B, Pouraboli I, Mehrabani M, Dabiri SH, Javadi A. Effect of the methanolic extract of *Daucus carota* seeds on the carbohydrate metabolism and morphology of pancreas in type I diabetic male rats. *Physiol Pharmacol* 2010; 14(1): 85-93.(Persian)
7. Majd A, Mehrabian S, Mostafai H, Rahmani H. Antioxidant and anticancer effect of aqueous extract of *Berberis integriflora*. *J Biological Sci* 2008; 1(1):31-8.(Persian)
8. Ivanovska N, Philipov S. Study on the anti-inflammatory action of *Berberis vulgaris* root extract, alkaloid fractions and pure alkaloids. *Int J Immunopharmacol* 1996;18(10):553-61.
9. Sabir M, Akhter MH, Bhide NK. Further studies on pharmacology of berberin. *India J Physio Pharmacol* 1978;22(1):9-13.
10. Fatehi M, Saleh TM, Fatehi-Hassanabad Z, Farrokhfal K, Jafarzadeh M, Davodi S. A pharmacological study on *Berberis Vulgaris* fruit extract. *J Ethnopharm* 2005;102(10):46-52.(Persian)
11. Doggrell SA. Berberine-a novel approach to cholesterol lowering. *Expert Opinion Investigating Drugs* 2005; 14(5): 683-5.
12. Fatehi M, Saleh TM, Fatehi-Hassanabad Z, Farrokhfal K, Jafarzadeh M, Davodi S. A pharmacological study on *Berberis Vulgaris* fruit extract. *J Ethnopharm* 2005;102(10):46-52.(Persian)
13. Yin I, Chen M, Tang J, Fengying Li , Yang Y. Effects of berberine on glucose metabolism in vitro. *Metabolism* 2002; 51(11):1439-43.
14. Ahmad I, Beg AZ. Aantimicrobial and phytochemical studies on 45 indian medicinal plants against multi-drug resistant human pathogens. *J Etnopharmacol* 2001;74(2): 113-23.
15. Sancheti S, Bafna M ,Seo SY. Antihyperglycemic, antihyperlipidemic, and antioxidant effects of *Chaenomeles sinensis* fruit extract in streptozotocin induced diabetic rats. *Eur Food Res Technol* 2010 ;231(3):415-21.
16. Hosseinzadeh H, Ramzani M, Danaei AR. Antihyperglysemic effect and acute toxicity of *Securiera securidaca* L. seed Extracts in mice. *Phytotherapy Res* 2002;16(8): 745-7.(Persian)
17. Soudamani S, Yuvaraj S, Malini T, Balasubramanian K. Experimental diabetes has adverse effects on the differentiation of ventral prostate during sexual maturation of rats. *Anat Rec Discov Mol Cell Evol Biol* 2005; 287: 1281-9.
18. 1. Xiu LM, Miura AB, Yamamoto K, Kobayashi T, Song QH, Kitamura H, et al. Pancreatic islet regeneration by ephedrine in mice with

- streptozotocin-induced diabetes. Am J Chin Med 2001;29(3-4):493–500.
19. Anwar MM, Meki A-RMA. Oxidative stress in streptozotocin-induced diabetic rats: effects of garlic oil and melatonin. Comp Biochem Physiol Part A Mol Integr Physiol 2003;135(4):539–47.
 20. Attele AS, Zhou Y-P, Xie J-T, Wu JA, Zhang L, Dey L, et al. Antidiabetic effects of Panax ginseng berry extract and the identification of an effective component. Diabetes 2002;51(6):1851–8.
 21. Kazemi SA, Asgari P, Mshtagyan C, Rafieian M, Somber C. Preventive Effect of Pumpkin (*Cucurbita Pepo L.*) on Diabetic Index and Histopathology of Pancreas in Alloxan-Induced Diabetes in Rats. J Isfahan Med School 2011;117:1108-5.(Persian)
 22. Khyatyan M, Larijani M, Farzami B, Noormohammadi P, Bushehr E. effect glibenclamid on glucokinase activity and insulin secretion in pancreatic islets in normal rats and diabetic. J Diabetes and Lipid Iran 2006; 1: 17-26.(Persian)
 23. McGee J, Isaacson PG, Wright NA. Oxford textbook of pathology: pathology of systems. Oxford, UK: Oxford University Press; 1990. P. 1997-2001.
 24. Yanardağ R, Bolkent S, Ozsoy-Saçan O, Karabulut-Bulan O. The effects of chard (*Beta vulgaris L. var. cicla*) extract on the kidney tissue, serum urea and creatinine levels of diabetic rats. Phytother Res 2002;16(8):758–61.
 25. Xiu LM, Miura AB, Yamamoto K, Kobayashi T, Song QH, Kitamura H, et al. Pancreatic islet regeneration by ephedrine in mice with streptozotocin-induced diabetes. Am J Chin Med 2001;29(3-4):493–500.
 26. Kajimoto Y, Kaneto H. Role of oxidative stress in pancreatic beta-cell dysfunction. Ann N Y Acad Sci 2004;1011:168–76.
 27. Ahmadi S, Karimian S.M, Sotoudeh M, Bahadori M. Histological and immunohistochemical study of pancreatic islet beta cells of diabetic rats treated with oral vanadyl sulphate. Med J Islamic republic of Iran 2002; 3: 173-8 (Persian)

EFFECT OF AQUEOUS EXTRACT OF *BERBERIS INTEGERRIMA* ROOT ON CHANGES IN BLOOD GLUCOSE, INSULIN, AND MORPHOLOGY OF PANCREAS IN STREPTOZOTOCIN (STZ) INDUCED DIABETIC RATS

Hossein Ashraf¹, Fereshteh Khaneshi^{*2}, Zahra Gholipoor³, Firozeh Gholampoor⁴, Samad Zare⁵

Received: 25 Aug , 2013; Accepted: 28 Oct , 2013

Abstract

Background & Aims: Antioxidant agents are beneficial on diabetes mellitus. *Berberis Integerrima* root extract has been proved to possess antioxidant activity. This study was conducted to investigate the effect of the aqueous extract of *Berberis Integerrima* root on carbohydrate metabolism and morphology of pancreas in STZ induced diabetic rats.

Materials & Methods: Forty male rats were divided into 5 groups of 8 as follows: 1- Group normal (N). 2- Group Normal+barberry (N+B), 3- Diabetic (D) 4- Group diabetic+barberry (D+B) and 5-diabetic+glibenclamide. The experimental groups received Barberry root extract (500 mg/kg bw) or glibenclamide (0.6 mg/kgbw) by gavage for 6 weeks. At the end of the experiment, rats sacrificed by decapitation and fasting blood samples were collected from cervical vein and serum levels of glucose and insulin were measured with commercial kits by spectrophotometry and elisa, respectively. The pancreas of rats were removed and fixed and after tissue processing stained with H&E for light microscopic investigations.

Results: The results showed that *berberis integerrima* root extract (500 mg/kg/w) caused a significant decrease ($p<0.01$) in glucose serum level and significant increase ($p<0.01$) in insulin levels were compared to the diabetic group. Also Berberis Integerrima root extract caused a significant increase ($p<0.05$) in islets average diameters and numbers of islets.

Conclusions: Berberis integrifolia root extract has hypoglycemic effect by increasing insulin secretion and improvement of the pancreas.

Keywords: Berberis Integrifolia, Streptozotocin, Pancreas, Hypoglycemic

Address: Department of Biology, Faculty of Science, Urmia University, Urmia, Iran

Tel: +98 9143895792

Email: f.khaneshi@yahoo.com

SOURCE: URMIA MED J 2013: 24(10): 799 ISSN: 1027-3727

¹ MSc Student of Physiology, Department of Biology, Faculty of Science, Urmia University, Urmia, Iran

² MSc in Tissue and Embryology, Department of Biology, Faculty of Science, Urmia University, Urmia, Iran
(Corresponding Author)

³ MSc Student of Tissue and Embryology, Department of Biology, Faculty of Science, Urmia University, Urmia, Iran

⁴ Assistant Professor of Physiology, Department of Biology, Faculty of Science, Shiraz University, Shiraz, Iran

⁵ Professor of Animal Systematics, Department of Biology, Faculty of Science, Urmia University, Urmia, Iran